

τῆς μὲν διὰ τεσσάρων ἐπίτριτος, τῆς δὲ διὰ πέντε ἡμιόλιος, διπλάσιος δὲ τῆς διὰ πασῶν, τῆς δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε τριπλάσιος, καὶ τετραπλάσιος τῆς δις διὰ πασῶν. ἦν δὲ ταύταις ἐπεισάγουσιν οἱ ἁρμονικοὶ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων E ὀνομάζοντες ἔξω μέτρον βαίνουσαν, οὐκ ἄξιόν ἐστι δέ- 5 χεσθαι τῆς ἀκοῆς τῷ ἀλόγῳ παρὰ τὸν λόγον ὡσπερ νόμῳ χαριζομένους. ἵνα τοίνυν ἀφῶ πέντε <τάς> τετραχόρδων θέσεις καὶ πέντε τοὺς πρώτους εἴτε τόνους ἢ τρόπους εἴθ' ἁρμονίας χρῆ καλεῖν, ὧν ἐπιτάσει καὶ ὑφέσει τρεπομένων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον αἱ λοιπαὶ βαρύτητές 10 εἰσι καὶ ὀξύτητες, ἄρ' οὐχὶ πολλῶν μᾶλλον δ' ἀπειρῶν διαστημάτων ὄντων τὰ μελωδούμενα μόνα πέντ' ἐστί, δίεσις καὶ ἡμιτόνιον καὶ τόνος καὶ τριημιτόνιον καὶ δίτονον, ἄλλο δ' οὐδὲν οὔτε μικρότερον οὔτε μεῖζον ἐν φωναῖς χωρίον F ὀξύτητι καὶ βαρύτητι περατούμενον μελωδητόν ἐστι; 15

11. 'Πολλὰ δ' ἄλλα τοιαῦτ' ἔφην ἐγὼ παρελθὼν τὸν Πλάτωνα προσάξομαι λέγοντα (Tim. 31a) κόσμον ἓνα, ὡς εἶπερ εἰσὶ παρὰ τοῦτον ἕτεροι καὶ μὴ μόνος οὗτος εἷς, πέντε τοὺς πάντας ὄντας καὶ μὴ πλείονας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἷς οὗτος ἢ μονογενής, ὡς οἴεται καὶ Ἀριστοτέλης 20 (de caelo 276 ss.), τρόπον τινὰ καὶ τοῦτον ἐκ πέντε συγκείμενον κόσμων καὶ συνηρμοσμένον εἶναι. | ὧν ὁ μὲν 390 ἐστί γῆς ὁ δ' ὕδατος, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος αἴρος καὶ πυρός· τὸν δὲ πέμπτον οὐρανὸν οἱ δὲ φῶς οἱ δ' αἰθέρα καλοῦσιν, οἱ δ' αὐτὸ τοῦτο πέμπτην οὐσίαν, ἢ τὸ κύκλω 25